

ZÁKLADY HUMANITNÍCH STUDIÍ

Bakalářský studijní program

Státní závěrečná zkouška studijního plánu MAIOR/MINOR v prezenční i kombinované formě

Státní závěrečná zkouška se skládá ze dvou částí:

1. **Obhajoba bakalářské práce** – bakalářské práce jsou posuzovány dvěma odborníky – vedoucím práce a oponentem. Vedoucího práce určuje vedoucí katedry již při zadávání bakalářské práce, oponenta při jejím odevzdání.
2. **Státní závěrečná zkouška (SZZ)** – probíhá komisionálně v českém jazyce. Podmínkou pro její úspěšné absolvování je zodpovězení tří otázek, a to v prezenční i kombinované formě studia (1 otázka z oblasti *Humanitní vědy*, 1 otázka z oblasti *Filozofie a religionistika*, 1 otázka z oblasti *Politické vědy*);

Průběh ústní zkoušky:

Student(ka) si vylosuje 3 otázky. Před začátkem SZZ předloží seznam prostudované odborné literatury (min. 10 titulů), který se stává jedním z podkladů zkoušky. Tento seznam musí sestávat ze základní, příp. doporučené literatury uvedené níže (min. 8 titulů) a z dalších odborných knih.

Řazení otázek:

1. Oblast Humanitní vědy
2. Oblast Filozofie a religionistika
3. Oblast politologické vědy

Otázky zahrnují v intencích základních teoretických předmětů a předmětů profilujícího základu následující témata:

1. Oblast HUMANITNÍ VĚDY

1. Ekonomie

Definice ekonomie jako vědy, koncept racionální volby. Mikroekonomický pohled na ekonomiku: ekonomický koloběh, model nabídky a poptávky, tržní rovnováha, koncept selhání trhu, možnosti a důsledky státních zásahů. Makroekonomický pohled na ekonomiku: dlouhodobý ekonomický růst a krátkodobé výkyvy, inflace a nezaměstnanost, význam zahraničního obchodu, makroekonomická hospodářská politika.

Základní literatura:

Holman, R., *Ekonomie*. Praha: C. H. Beck 2016.

Doporučená literatura:

Mankiw, G. N., *Zásady ekonomie*. Praha: Grada 1999.

Frank, R. H., Bernanke, B. S., *Ekonomie*. Praha: Grada 2002.

2. Sociologie

Sociologie jako věda, její předmět a metody. Základní sociologická paradigmatata a jejich teoretická východiska: konsenzuální (E. Durkheim), konfliktní (K. Marx) a interpretativní (M. Weber). Hlavní proudy a jména sociologie 20. století: teorie středního dosahu R. K. Mertona, teorie kapitálů P. Bourdieu, sociální konstrukce reality. Charakteristika postmoderní společnosti. Sociální stratifikace, její formy a důsledky. Chudoba a sociální vyloučení. Moc ve společnosti a sociální deviace.

Významné fenomény soudobé společnosti – podoba rodiny, role médií, demokratizace vzdělání, role práce a genderové otázky. Minority a marginalizace v západní společnosti, konflikt přírody a kultury.

Základní literatura:

Giddens, A. (2013): Sociologie. Praha: Argo.

Doporučená literatura:

Bauman, T. May (2000): Myslet sociologicky. Praha: Slon.

Prokop, D. (2020): Slepé skvrny. Praha: Host.

Berger, P., Luckmann, T. (2001): Sociální konstrukce reality. Brno, CSDK.

3. Systematická etika

Antropologické předpoklady dnešního etického tázání. Konstitutivní prvky etiky (předmět etické reflexe: jednání, záměr, cíl a důsledky jednání, etický obsah, etické formy, etický subjekt, normativní instance). Hodnota člověka. Lékařská etika. Etika ve vztahu k začátku a konci života. Láska a sexuální etika. Formy života. Spravedlnost. Etika míru. Řeč a etika. Náboženská etika.

Základní literatura:

Ricken, F. Obecná etika. Praha 1995.

Thompson, M. Přehled etiky. Praha 2004.

Doporučená literatura:

Fuchs, E. Co dělá naše jednání dobrým?. Jihlava, 2007.

Kohák, E. Člověk, dobro a zlo: O smyslu života v zrcadle dějin (Kapitoly z dějin morální filosofie). Praha, 1993.

Rotter, H. Osoba a etika. Brno, 1997.

Fletcher, J. Situační etika. Praha, 2009.

4. Mediální studia

Vysvětlete základní pojmy z oblasti teorie médií: média, extenze, masmédia, multimédia, polymédia, nová média, digitální média, kyberprostor, virtuální realita, komunikační technologie, materialita médií.

Charakterizujte základní historické epochy vývoje médií: tělesná komunikace (gesta, mimika, přirozená řeč, pohyb) a předliterární společnosti, písemná komunikace a literární společnosti od starověku do novověku; knižní a novověké společnosti; elektroakustická média a masmédia (gramofon, telefon, rádio, televize, tisk) a moderní společnosti 19. a 20. století; elektronická a digitální média a současné společnosti

Vysvětlete základní souvislosti médií – politické, sociální, ekonomické, materiální, psychologické a etické. Jaké místo mají média v různých typech společností? Jaké politické, ekonomické, etické, sociální či ekonomické problémy jsou s nimi spojené? Jaké různé kulturotvorné funkce média mají?

Literatura:

- Jirák, J., Kopplova, B., *Masová média* (2. přepracované vydání). Praha: Portál 2015. McLuhan, M., *Jak rozumět médiím? Extenze člověka*. Praha: Odeon 1991.
- Postman, N. *Ubavit se k smrti. Veřejná komunikace ve věku zábavy*. Praha: Mladá Fronta.
- Luhmann, N. *Realita masmédií*. Praha: Academia 2014.
- Manovich, L., *Jazyk nových médií*. Praha: Karolinum 2018.
- Deuze, M., *Media Life. Život v médiích*. Praha: Karolinum 2016.
- Charvat, M. *O nových médiích, modularitě a simulaci*. Praha: Togga a Metropolitan University Prague Press 2017.
- Poe, T., Marschall, *A History of Communication. Media and Society from the Evolution of Speech to the Internet*. Cambridge University Press 2011.
- Průšova J. *Vznik a vývoj písma* (2. přepracované vydání). Praha: Jana Průšova 2017.
- Briggs, A., Burke, P. *A Social history of the Media*. Fourth edition. Polity Press 2020.
- Kittler, F. *Gramofon, film, typewriter*, Praha: Karolinum 2017.
- McQuail, D. *Úvod do teorie masové komunikace*. Praha: Portál 2009.
- Drew, J. *A Social History of Contemporary Democratic Media*. New York: Routledge 2013.

5. Psychologie

Pojem psychiky, hlavní směry a klíčové postavy dějin psychologie; psychologie osobnosti a vývojová psychologie:

- a) Vznik a vývoj psychologie: antické psychologické myšlení, vznik oboru jako samostatné vědecké disciplíny, hlavní psychologické směry a klíčové postavy;
- b) Psychoanalýza, analytická psychologie, individuální psychologie, humanistická psychologie, transpersonální psychologie, existenciální analýza, gestaltismus, behaviorismus, kognitivní psychologie
- c) Osobnost, strukturální model psyché, duševní konflikt a obranné mechanismy, vývoj osobnosti, úzkost a ontogeneze úzkosti, stadia psycho-socio-sexuálního vývoje, epigenetický životní cyklus.

2. Oblast FILOZOFIE A RELIGIONISTIKA

1. Antická filozofie

Presókratici, klasické období řecké filozofie, hellénismus a pozdní antika. Vznik filozofie, základní otázky přírodní filozofie. Sofistika, Sókratés, Platón, Aristotelés. Etika, politika, metafyzika a epistemologie z pohledu klasického řeckého myšlení. Hellénistické filozofické školy. Novoplatónismus.

Základní literatura:

- Ricken, F. *Antická filozofie*. Olomouc 1999.
- Tretera, J. *Nástin dějin evropského myšlení*, Praha 1999.

Doporučená literatura:

Aristotelés, *Etika Níkomachova*, Praha 1996.
Platón, *Ústava*, Praha 1996.
Svoboda, K., *Zlomky před Sokratovských myslitelů*, Praha 1989.
Hussey, E. *Presokraticí*, Praha 1997.
Vernant, J. P., *Počátky řeckého myšlení*, Praha 1993.

2. Středověká filozofie

Patristika a scholastika. Hledání vztahu mezi filozofií a vírou, apologeti. Filozofická témata u sv. Augustina, Augustinova etika a teorie poznání. Raný, vrcholný a pozdní středověk. Scholastická metoda, spor o universalia, důkazy boží existence. Syntéza křesťanství a aristotelismu u sv. Tomáše Akvinského.

Základní literatura:

Heinzmann, R., *Středověká filozofie*, Olomouc 2000.
Tretera, J. *Nástin dějin evropského myšlení*, Praha 1999.

Doporučená literatura:

Aurelius Augustinus, *Vyznání*, Praha 1992.
Kenny, A., *Tomáš Akvinský*, Praha 1993.
Sousedík, S., *Jsoucno a bytí*, Praha 1992.
Pieper, J., *Scholastika. Osobnosti a náměty*, Praha, 1993.

3. Novověká filozofie a filozofie 20. století

Starší novověká filozofie (Descartes, Spinoza, Leibniz, Locke), vrcholná novověká filozofie (Hume, Rousseau, Kant), pozdní novověká filozofie (idealismus, pozitivismus, utilitarismus). Fenomenologie (Husserl, Heidegger, pozdější fenomenologie), starší analytická filozofie (Frege, Russell, Wittgenstein, Vídeňský kruh), novější analytická filozofie (Austin, Popper, americká analytická filozofie).

Základní literatura:

Moural, J., *Novověká a současná filozofie*, Ústí nad Labem 2020.
Hóffding, H. – Král, J., *Přehledné dějiny filozofie*, Praha 1941, s. 93-221.

Doporučená literatura:

Coreth, E. – Schöndorf, H., *Filozofie 17. a 18. století*, Olomouc 2002.
Coreth, E. – Ehlen, P. – Schmidt, J., *Filozofie 19. století*, Olomouc 2003.
Coreth, E. – Ehlen, P. – Haeffner, H. – Ricken, F., *Filozofie 20. století*, Olomouc 2006.
Peregrin J., *Kapitoly z analytické filozofie*, Praha 2014.

4. Česká filozofie

Počátek filozofie na Moravě a v českých zemích (Konstantin Filosof, Vojtěch Raňkův z Ježova). Spor o univerzálie na Karlově univerzitě, reforma církve, pojetí pravdy (Viklef, Hus, Jeroným Pražský). Pansofie, "prima philosophia", Porada (Komenský). Filozofie božnosti a českých dějin (Palacký). Vědosloví, utopie (Bolzano). Pozitivizmus, kritika liberalismu, humanitní demokracie (Masaryk). Teorie vědy, filozofie dějin, otázka pravdy (Rádl). Fenomenologie a filozofie českých a evropských dějin (Patočka). Lidská práva (Komárková, Hejdánek). Reformní, kritický

marxismus (Kosík, Machovec, Gardavský. Filosofie nepředmětného myšlení pravdy a víry (Hejdánek). Morální filosofie, ekologická etika, filosofie českých dějin (Kohák)

Doporučená literatura:

- M. Pauza, D. Hájek (ed.) Antologie dějin českého a slovenského myšlení. Praha 1981, 1989
V. Herold, *Pražská univerzita a Wyclif. Wyclifovo učení o ideách a geneze husitského revolučního myšlení*, Praha 1985
B. Bolzano, *Vědosloví*, Praha 1981
B. Bolzano, *Výbor z filosofických spisů*, Praha 1981
T. G. Masaryk, *Česká otázka*, Praha 1990
T. G. Masaryk, *Nová Evropa*, Brno 1995
E. Rádl, *Dějiny filosofie I a II*, Olomouc 1998, 1999
E. Rádl, *Útěcha z filosofie*, Praha 1994
J. Patočka, *Češi I – Češi II*, Praha 2006, 2007
B. Komárková, *Původ a význam lidských práv*, Praha 1990
K. Kosík, *Dialektika konkrétního*, Praha 1963
L. Hejdánek, *Filosofie a víra*, Praha 1990, 1999
E. Kohák, *Zelená svatozář*, Praha 2000
E. Kohák, *Jan Patočka*, Praha 1993
E. Kohák, *Domov a dálava*, Praha 2000

5. Religionistika

Pojem náboženství. Spiritualita. Ateismus. Sektářství. Religionistika jako věda. Etnologie náboženství. Sociologie náboženství. Psychologie náboženství.

Základní literatura:

Štampach, I. *Přehled religionistiky*. Praha 2008.

Doporučená literatura:

- Lester, C. *Buddhismus: Cesta k osvícení*. Praha 2003.
Denny, F. *Islám a muslimská obec*. Praha 2003.
Fishbane, M. A. *Judaismus: Zjevení a tradice*. Praha 2003.
Frankielová, S. S. *Křesťanství: Cesta spásy*. Praha 1996.

3. Oblast POLITICKÉ VĚDY

1. Politologie pro SV

a) Vymezení základních pojmů oboru (politika, moc, politologie, politická věda, politická filozofie), vývoj politického myšlení (antika, novověk atd.); b) Postavení politologie v systému společenských věd, její vztahy k sociologii, psychologii, historiografii atd.;

2. Ústavní právo

Struktura ústavy, charakteristika institucí a procedur, které vymezuje. Klíčové instituce ústavního systému ČR, jejich kompetence a vztahy mezi nimi. Rozdíly mezi Ústavou Československé republiky z roku 1920 a Ústavou ČR z roku 1992. Americká ústava a hlavníevropské ústavy, základní srovnání.

Základní literatura:

Jirásek, Jiří et al., *Ústavní základy organizace státu*. Olomouc 2013.

Man, Vlastislav a Schelle, Karel, *Základy ústavního práva*. Ostrava 2011.

Doporučená literatura:

Bahýřová, Lenka, Filip, Jan, Molek, Pavel, Podhrázký, Milan, Šimíček, Vojtěch, Vyhnánek, Ladislav, *Ústava České republiky: komentář*. Praha 2010.

Varvařovský, Pavel, *Základy práva: o právu, státě a moci*. Praha 2009.

3. Politický systém ČR

Politický systém v českých zemích do roku 1989

Politický systém – vymezení pojmu. Etapy vývoje a proměny institucionální struktury politického systému v českých zemích a v Československu v letech 1918–1989.

Antitotalitní podstata demokratického politického systému v ČR po roce 1989

Základní principy antitotalitního politického systému ČR po roce 1989. Princip svrchovanosti lidu, obsah pojmu zastupitelské a přímé demokracie, většinový princip jako mechanismus a důležitý rys rozhodovacího procesu. Listina základních práv a svobod jako součást ústavního pořádku České republiky, kategorizace základních práv a svobod.

Politický systém ČR a jeho subsystemy – politické strany, zájmové organizace a nátlakové skupiny

Vývoj a systém českých politických stran po roce 1989. Formy zájmových organizací a nátlakových skupin. Media a jejich role v politickém systému. Česká politická kultura.

Instituce a jejich úloha v politickém systému ČR

Centrální ústavní orgány – prezident, vláda, Parlament ČR, Ústavní soud – jako základní instituce a jádro politického systému ČR. Orgány veřejné správy – státní správy a územní – komunální – samosprávy jako důležité instituce demokratického politického systému. Obce a kraje jako základní jednotky místní a krajské samosprávy a jako vykonavatelé státní správy.

Základní literatura:

Cabada, L., Šanc, D., *Český stranický systém ve 20. století*, Plzeň 2005.

Hušek, P., *Politický systém a politické strany České republiky*, Brno 2019.

Vodička, K., Cabada, L., *Politický systém České republiky: historie a současnost*, Praha 2011.

Gerloch, A., Hřebejk, J., Zoubek, V., *Ústavní systém České republiky*, Praha 2013.

Pšeja, P., *Stranický systém České republiky: Politické strany a jejich vývoj 1989-1998*, Brno 2005.

Doporučená literatura:

Broklová, E., *Československá demokracie. Politický systém 1918-1938*, Praha 1992.

Křížovský, L., Adamová, K., *Základy politologie*, Praha 1993.

Lorenz, A., Formánková, H. (eds.), *Politický systém Česka*, Brno 2019.

Novák, M., *Úvod do studia politiky*, Praha 2019.

4. Média a politika

a) transformace zviditelňování, média jako hlídací pes/čtvrtý stav a kritika liberálního pojetí, proměny vztahu novinářů a politiků;

b) agenda-setting funkce médií, spin doctoring, fake news.

